

Nationaal Comité Herdenking Capitulaties 1945 Wageningen
(NCHC)
Markt 17
6701 CX Wageningen

Postbus 1
6700 AA Wageningen

T: 0317 492522
F: 0317 492440
E: 4en5mei@wageningen.nl
I: www.nchc.nl

Nationaal Vrijheidsdebat 5 mei 2010 Vrede Wereldwijd

Deze activiteit wordt mede mogelijk gemaakt door bijdragen van:

Ministerie van Defensie
Ministerie van VWS
Provincie Gelderland
Gemeente Wageningen
Paul Tensen Stichting
V-Fonds

Nationaal Comité Herdenking Capitulaties 1945 Wageningen

Programma van het Nationale Vrijheidsdebat

Datum: 5 mei 2010

Plaats: Hof van Wageningen

10.00 welkomswoord Lgen. C. de Veer, waarnemend voorzitter NCHC

10.03 opening dagvoorzitter Prof. G. Frerks

10.05 1e spreker Mevr. N. Amiri (engelstalig)

10.20 2e spreker Jonkheer P.C. Feith

10.35 3e spreker Generaal-majoor M.C. de Kruijff

11.00 *pauze*

11.30 plenaire discussie o.l.v. Prof. G. Frerks

12.15 uitreiking
Paul Tensen Prijs Mevr. M.H.M.F. Gardeniers-Berendsen

12.20 dankwoord prijswinnaar

12.25 afsluiting Burgemeester van G.J.M. van Rumund

12.30 lunch

Waarom is de 'responsibility to protect' die de internationale gemeenschap op papier heeft erkend om burgers tegen geweld te beschermen, bijna altijd weer een dode letter gebleven in de praktijk? Waarom gunden de Europese koloniale machten, die net zelf bevrijd waren door de geallieerden, diezelfde vrijheid niet aan hun onderdanen in de koloniën? Hoe kon het dat Nederland pas na een traumatische episode en onder druk van Amerika de tekenen van de tijd leerde begrijpen dat ook andere volkeren recht op zelfbeschikking en vrijheid hadden? Waarom vochten de Fransen nog een absurde oorlog in Algerije in 1962?

Vrijheid is dus meer dan principes, verklaringen en herdenkingen. Respect voor vrijheid moet blijken uit handelen, uit actie. "Vrijheid moet je doen." Op dit symposium staan we stil bij de actualiteit van de Four Freedoms, maar ook bij de dubbele moraal en de halfslachtige aanpak die het internationale en eigen handelen vaak karakteriseren. Juist het herdenken van onze eigen bevrijding, zou onze inzet voor de vrijheid van anderen moeten stimuleren. We zien echter op zijn best een gemengd beeld waar naast de inzet voor principes, ook egoïsme, selectiviteit en halfslachtigheid voorkomen.

Hoe kunnen vertegenwoordigers van de politiek, defensie en niet-gouvernementele organisaties die halfslachtige houding te lijf gaan en een actievere en effectievere aanpak ten behoeve van de vrijheid wereldwijd bereiken. Dat is: Vrijheid overal, vrijheid voor iedereen!

Op het symposium geeft mevrouw Noushabe Amiri, een Iraanse journaliste die in Frankrijk asiel heeft gekregen, een indruk wat het concreet betekent wanneer de vrijheid van expressie je wordt ontnomen in een land als Iran. Jonkheer Pieter C. Feith, speciale vertegenwoordiger van de Europese Unie in Kosovo, gaat in op de civiele bijdrage die de internationale gemeenschap kan leveren aan een wereld met meer gegarandeerde vrijheden door middel van wederopbouwprogramma's, terwijl generaal-majoor Mark C. de Kruijff, voormalige commandant Regional Command-South in Afghanistan, de materie zal behandelen vanuit militair perspectief.

“Vrijheid! Welke vrijheid, wiens vrijheid?”

Prof. G. Frerks

Dit jaar vieren we voor de 65ste keer de bevrijding. Vrijheid lijkt voor ons dan ook welhaast vanzelfsprekend. De groep veteranen die hun leven hebben geriskeerd om ons die vrijheid te brengen, wordt alsmaar kleiner. Ook de groep die de bezetting bewust heeft meegemaakt, slinkt navenant. Toch is vrijheid niet vanzelfsprekend. Vrijheid is minder wijd verspreid dan we denken. Vrijheid geldt misschien wel voor onszelf en sommige anderen, maar lang niet voor iedereen. De aard en de mate van vrijheid verschilt van land tot land, en van persoon tot persoon. Soms wordt de ene vrijheid beknot onder verwijzing naar de andere. “Eerst moeten we te eten hebben, dan komt de democratie wel.”

Op 6 januari 1941 verwoordde de toenmalige president van de Verenigde Staten Franklin D. Roosevelt zijn befaamde Four Freedoms. Volgens Roosevelt moest ieder individu in deze wereld vrij zijn van angst en van gebrek aan voedsel, een dak boven het hoofd hebben, vrijheid van meningsuiting en vrijheid van godsdienst hebben. Roosevelt's Four Freedoms hebben zeventig jaar na dato nog niets aan actualiteit ingeboet en ze moeten nog steeds op talloze plaatsen worden verwezenlijkt. De juridische en institutionele inkadering van dit streven heeft sindsdien echter wel een enorme ontwikkeling doorgemaakt. We hebben de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens opgesteld, er zijn allerlei internationale verdragen gesloten, rechten voor vrouwen en minderheden vastgelegd, er is een ambitieus programma met millenniumdoeleinden afgekondigd, en er zijn tribunalen en gerechtshoven opgericht.

Ondanks deze verworvenheden blijft vrijheid illusoir voor miljoenen zo niet miljarden mensen wereldwijd. In tientallen zogeheten fragiele en (post-) conflict staten is de staat niet bij machte of niet bereid de vrijheden en rechten van haar burgers te waarborgen. Sterker nog, ze schenden ze zelf, dag-in-dag-uit. Maar ook de ontwikkelde landen in het Westen zijn weinig principieel en vaak hoogst selectief in hun verontwaardiging. Hoe zit het precies met de inperking van vrijheden van expressie en eigen identiteit van minderheden in allerlei landen? Waarom grijpt de wereldgemeenschap niet in als duizenden de dood worden ingejaagd, zoals recent weer in de Congo, Guinee en Sri Lanka, laat staan dat we reppen over de Uyghuren in China.

Mevr. Nooshabeh Amiri

Plaats en datum geboorte:

Teheran, 1952

Nationaliteit: Franse

Education

B.A in Journalism, College of Mass Communication, Tehran

M.S in Sociology, Tehran University, Tehran

Proficiency in English, Eckersley School of English, Oxford, UK

Diploma in French language from university of paris12

PhD Student in Mass Communication, Paris 8

Professional experience

1960 to 1972

Presentater of special programs on children, Radio Iran

1972 to 2003

Executive Producer of a film titled The Letters of an Unknown Woman

Columnist for various Iranian newspapers (Jame'e, Toos, Neshat, Bonyan, and Asia)

Co-Founder and member of the Editorial desk of Gozaresh Film (Film Report), a magazine on cinema translator of children's books and producer of audio tapes

Correspondent for Times daily in Tehran

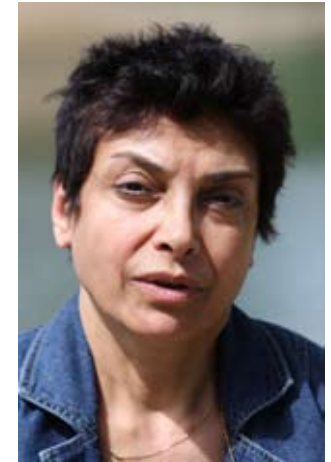
Reporter, political correspondent, chief of political desk of Keyhan daily newspaper

Voice Doubler, dubbing manager and translator for the Iranian National Television and cinema industry.

2005 to present

Member of the executive board of Iran Gooya association (publisher of roozonline: www.roozonline.com)

Bijzonderheid: Zij was de eerste vrouwelijke journalist die ayatollah Khomeini, de leider van de Iraanse revolutie heeft geïnterviewd in Parijs. Ook zat zij in het vliegtuig waarmee Khomeini naar Iran kwam. De historische vlucht van Khomeini naar Iran. Na de revolutie werd zij ontslagen. Zij mocht niet meer als journalist werken en ook haar man werd gearresteerd. Hij zat een aantal jaren in de gevangenis van Teheran. Ten tijde van president Khatami mocht zij weer schrijven. Met de komst van de huidige president Ahmadinedjad werd voor haar en vele andere journalisten onmogelijk gemaakt om te schrijven. Daarom besloot zij om in Frankrijk te gaan wonen en werken. Kwalificaties: journaliste en mensenrechtenactivist.

Jonkheer Feith

Plaats en datum geboorte:
Rotterdam, 9 februari 1945
Nationaliteit: Nederlandse

Education

M.A. of the Fletcher School of Law
and Diplomacy at Medford, Mass., US
(1970)
Licencié in Political Science,
University of Lausanne,
Switzerland (1968)

Professional experience 2007

Civilian Operations Commander for all civilian ESDP
Crisis Management Operations
Acting Director of the EU Civilian Planning and
Conduct Capability

2005 - 2006

Head of the EU-led Aceh Monitoring Mission (AMM) in
Indonesia

2005

Head of EU Expert Team for Iraq

2004

Personal Representative of the EU High Representative,
Javier Solana, for Sudan/Darfur

2001 - until present

General Secretariat of the Council of the European Union
Deputy Director General for Politico-Military Affairs

1995 - 2001

North Atlantic Treaty Organisation (NATO)
Personal Representative of Secretary General Lord
Robertson for Yugoslavia
Director of the Crisis Management and Operations
Directorate

Head of the NATO Balkans Task Force

Political Advisor to Commander IFOR
Bosnia-Herzegovina

1970 - 1995

The Netherlands Diplomatic Service

Generaal-majoor M.C. de Kruif

Plaats en datum geboorte:
Apeldoorn, 1 september 1958
Nationaliteit: Nederlandse
Zijn vrouw Esther en hij hebben vier kinderen en wonen in
Gelderland.

Education and professional experience

Generaal-majoor de Kruif begon zijn militaire carrière in 1977
aan de Koninklijke Militaire Academie te Breda. Na het voltooien
van zijn opleiding als infanterie officier in 1981 vervulde hij
diverse functies bij 11 Pantser Infanterie Bataljon Grenadiers.

In 1991 voltooide hij de Hogere Militaire Vorming te Den Haag,
waarna hij werd geplaatst in Seedorf (Duitsland) als S3 bij 41
Gemechaniseerde Brigade. In 1994 verliet hij de brigade, die toen als 41 Lichte Brigade te boek
stond, om de cursus Army Command and General Staff Officer te volgen (Lehrgang Generalsta-
bausbildung Heer) aan het German Defence College
(Führungsakademie der Bundeswehr) te Hamburg.

Na zijn bevordering tot Luitenant-kolonel in 1996, werd hij geplaatst bij de Directie Operaties van de
Landmachtstaf te Den Haag. Vervolgens werd hij weer geplaatst in Seedorf, waar hij het
commando voerde over 42 Pantserinfanteriebataljon Limburgse Jagers. In 2001 werd hij
uitgezonden naar Bosnië om dit bataljon te leiden als onderdeel van SFOR 11 voor een periode
van zes maanden.

In 2002, toen kolonel, verbleef hij een jaar aan het US Army War College te Carlisle,
Pennsylvania (USA), om te slagen als Master of Strategic Studies, waarna hij twee verschillende
functies vervulde bij de Landmachtstaf en de Defensiestaf in Den Haag van 2003 tot 2006. In 2006
werd hij geplaatst in Apeldoorn in de hoedanigheid van plaatsvervangend Directeur Operaties bij
het Commando Landstrijdkrachten.

Begin 2007 werd hij benoemd tot commandant van de 43 Gemechaniseerde Brigade te Havelte,
onder gelijktijdige bevordering tot brigadegeneraal.
Tot zijn benoeming als Commander Regional Command South, was hij o.a. verantwoordelijk voor
de training, formatie en operationele inzet van delen van 43 Gemechaniseerde Brigade in ISAF
(International Security and Assistance Force) missies in Uruzgan.

Op 27 maart 2008 werd Mart de Kruif bevorderd tot Generaal-majoor en van eind oktober 2008 tot
begin november 2009 was hij geplaatst in Kandahar, Afghanistan als Commander Regional
Command South. In die functie was hij verantwoordelijk voor 45.000 manschappen van de
ISAF-missie gestationeerd in zuidelijk Afghanistan.

Momenteel is generaal-majoor de Kruif gestationeerd te Utrecht, waar hij per 27 mei de functie van
Plaatsvervangend Commandant Landstrijdkrachten op zich zal nemen.

